

Dosarul nr. 3ra-523/18

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani) – V. Chisilița,
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu,

ÎNCHEIERE

25 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Tatiana Vieru,
Iuliana Oprea, Maria Ghervas,

examinând admisibilitatea recursurilor, declarate de către Eduard Varzari, Roman Statnîi, Vitalie Gavriliță, Andrei Balan și Viorica Severin,

în cauza civilă la cererile de chemare în judecată înaintate de către Eduard Varzari, Roman Statnîi, Vitalie Gavriliță, Andrei Balan și Viorica Severin împotriva Ministerului Justiției, intervenientului accesoriu Comisia de licențiere a profesiei de avocat a Uniunii avocaților din RM cu privire la obligarea eliberării licenței pentru executarea profesiei de avocat și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 26 octombrie 2017, prin care s-au respins apelurile declarate de către Eduard Varzari, Roman Statnîi, Vitalie Gavriliță, Andrei Balan și Viorica Severin, s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 17 martie 2017,

CONSTATĂ:

La 10 mai 2016, 03 iunie 2016, 11 august 2016, 19 august 2016 Eduard Varzari, Roman Statnîi, Vitalie Gavriliță, Viorica Severin și Andrei Balan s-au adresat cu cereri de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, intervenientului accesoriu Comisia de licențiere a profesiei de avocat a Uniunii avocaților din RM cu privire la obligarea eliberării licenței pentru executarea profesiei de avocat și încasarea cheltuielilor de judecată. (f.d.3-5, 45-47, 101-103, 166-167, vol. I).

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29 noiembrie 2016 cererile de chemare în judecată înaintate de Eduard Varzari, Roman Statnîi, Vitalie Gavriliță, Viorica Severin și Andrei Balan împotriva Ministerului Justiției, intervenientului accesoriu Comisia de licențiere a profesiei de avocat a Uniunii avocaților din RM cu privire la obligarea eliberării licenței pentru executarea profesiei de avocat și încasarea cheltuielilor de judecată au fost conexe pentru examinarea într-o singură procedură.

În motivarea acțiunii reclamanții au indicat, că la 30 martie 2016 și 24 iunie 2016, având peste 10 ani vechime în muncă în funcția de procuror, judecător, au înaintat în

conformitate cu prevederile Legii cu privire la avocatură nr.1260-XV din 19 iulie 2002, câte o cerere Ministerului Justiției privind eliberarea licenței pentru exercitarea profesiei de avocat în temeiul art. 22 al Legii cu privire la avocatură. Reclamanții susțin că pentru eliberarea licenței au îndeplinit cerințele legale prevăzute de art.21 alin.(1) lit. b), f) și alin.(3) lit. a), b) și art. 22 alin. (5) ale Legii menționate și au depus la Comisia de licențiere a profesiei de avocat, achitând taxa pentru eliberarea licenței în mărime de 450 lei. Ministerul Justiției în termen de 10 zile urma să le elibereze licența pentru exercitarea profesiei de avocat, însă pârâtul a remis cererile pentru examinare conform competenței Comisiei de licențiere a profesiei de avocat.

Reclamanții Eduard Varzari, Roman Statnîi, Vitalie Gavriliță au menționat că la 03 mai 2016 au aflat că prin Hotărârea Comisiei de licențiere a profesiei de avocat a Uniunii Avocaților din RM din 29 aprilie 2016 nu s-au dat curs cererilor mai multor solicitanți, prin care li s-a acordat termen de 15 zile calendaristice pentru înlăturarea neajunsului - achitarea taxei în cuantumul stabilit prin hotărârea Consiliului Uniunii Avocaților din RM din 01 iulie 2011, atribuție delegată de Congresul Avocaților RM din 25 iunie 2011.

La 15 mai 2016 Vitalie Gavriliță s-a adresat către Ministerul Justiției cu cerere prealabilă pe faptul refuzului eliberării licenței pentru executarea profesiei de avocat. Prin răspunsul din 27 mai 2016 pârâtul l-a informat că cererea sa a fost lăsată fără examinare, din motivul că cererea dată a fost remisă conform competenței spre examinare către Uniunea Avocaților.

Recurentul Andrei Balan a indicat că odată cu recepționarea informației de la Ministerul Justiției, potrivit căreia în temeiul art. 9 din Legea cu privire la petiționare și art. 21 alin. (3) din Legea cu privire la avocatură, cererea a fost remisă pentru examinare conform competenței Comisiei de licențiere a profesiei de avocat, la 15 iulie 2016, ghidându-se de prevederile art. 277 CPC și art. 1 și 14 ale Legii contenciosului administrativ, prin cerere prealabilă a solicitat Ministerului Justiției admiterea cererii recepționate la 27 iunie 2016 și eliberarea licenței pentru exercitarea profesiei de avocat. În termenul solicitat, cererea sa nu a fost examinată și nu a fost informat despre rezultatele examinării.

Reclamanta Viorica Severin a susținut că după remiterea la 02 iunie 2016 a cererii sale spre examinare după competență Comisiei de licențiere a profesiei de avocat, la 24 mai 2016 prin hotărârea Comisiei respective nu s-a dat curs cererii sale, prin care i s-a acordat termen de 15 zile calendaristice pentru înlăturarea neajunsului și anume achitarea taxei în cuantumul stabilit prin hotărârea Consiliului Uniunii Avocaților din RM din 01 iulie 2011, atribuție delegată de Congresul Avocaților RM din 25 iunie 2011.

La 23 iunie 2016, nefiind de acord cu remiterea cererii sale la comisia de licențiere, a depus o cerere prealabilă la Ministerul Justiției, iar prin răspunsul Ministerului Justiției din 30 iunie 2016 a fost informată că Ministerul Justiției nu a refuzat eliberarea licenței, ci în temeiul Legii cu privire la petiționare a remis cererea spre examinare Uniunii Avocaților. Astfel cererea din 23 iunie 2016 nu întrunește condițiile unei cereri prealabile și se lasă fără examinare. Recurenții au susținut că art. 43 al Legii cu privire la avocatură nu prevede printre atribuțiile comisiei de licențiere examinarea cererilor de eliberare a licenței pentru exercitarea profesiei de avocat înaintate de persoanele ce cad sub incidența art. 10 alin. (2) din Lege, ci doar atribuții enumerate exhaustiv, această atribuție revenind Ministerului Justiției.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 17 martie 2017 s-au respins ca neîntemeiate cererile de chemare în judecată depuse de către Eduard Varzari, Roman Statnîi, Vitalie Gavriliță, Viorica Severin și Andrei Balan. (f.d.101, 121-129, vol.II)

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din data de 26 octombrie 2017 au fost respinse din lipsă de temeii apelurile declarate de Eduard Varzari, Roman Statnîi, Vitalie Gavriliță, Andrei Balan și Viorica Severin, s-a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 17 martie 2017. (f.d. 196-197, 204-224, vol.II)

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 01 martie 2018 și 03 martie 2018 Eduard Varzari, Roman Statnîi, Vitalie Gavriliță, Andrei Balan și Viorica Severin au contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursurilor, casarea hotărârilor judecătorești, cu emiterea unei noi hotărâri de admiterea a acțiunii. (f.d 1-8,12-15, vol.II)

În motivarea recursurilor recurenței au indicat, că instanțele de judecată au interpretat în mod eronat legea și în acest sens au aplicat eronat normele de drept material. Instanțele de judecată în hotărârile sale nu au aplicat prevederile art.12 alin.(2) al Legii cu privire la avocatură și nici nu au motivat inaplicabilitatea acestei norme, deși în acțiuni a fost invocată norma respectivă. Cu toate acestea, instanțele au interpretat eronat prevederile art.10 alin.(2) al Legii cu privire la avocatură, transformând un termen de prescripție în decădere, care curge din momentul atingerii unei vechimi de 10 ani în funcțiile de procuror sau judecător până la expirarea a 6 luni în cazul demisionării din funcțiile respective, prin aceasta instituind condiții de discriminare pentru procurorii și judecătorii care activează în domeniul dreptului până la momentul eliberării licenței. Instanțele de judecată au făcut trimitere și la prevederile Legii nr.3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură și ale Legii nr.544 din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului, care reglementează incompatibilitatea funcțiilor de procuror și judecător, cu toate că acestea se aplică doar în situația când deja a fost depus jurământul și înregistrarea formei de organizare a activității de avocat, când devine posibilă desfășurarea profesiei de avocat și nu la momentul obținerii licenței de avocat, care în sine nu generează posibilitatea exercitării profesiei de avocat.

În conformitate cu art. 434 alin. 1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată 26 octombrie 2017, expediată participanților la proces prin intermediul oficiului poștal la 07 decembrie 2017, confirmare despre recepționarea acesteia de către părți la materialele dosarului lipsește. (f.d. 225, vol.II)

În aceste circumstanțe recursurile, depuse de către Eduard Varzari, Roman Statnîi, Vitalie Gavriliță, Andrei Balan și Viorica Severin la data de 01 martie 2018 și 03 martie 2018, se consideră depuse în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursurilor în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursurile declarate de către Eduard Varzari, Roman Statnîi, Vitalie Gavriliță, Andrei Balan și Viorica Severin sunt inadmisibile din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recursuri, completul Colegiului atestă, că Eduard Varzari, Roman Statnîi, Vitalie Gavriliță, Andrei Balan și Viorica Severin au indicat argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat

înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a II - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recursuri nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin.(1) CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea lucrurilor pe când în recursurile declarate de către Eduard Varzari, Roman Statnîi, Vitalie Gavriliță, Andrei Balan și Viorica Severin asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursurile în cauză conțin obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de judecată primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenților la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în instanțele de judecată, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recursuri nu pot constitui temei de admisibilitate a recursurilor, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă Eduard Varzari, Roman Statnîi, Vitalie Gavriliță, Andrei Balan și Viorica Severin și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de Eduard Varzari, Roman Statnîi, Vitalie Gavriliță, Andrei Balan și Viorica Severin inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431 alin.(1), (2), 433 lit. a), 440 alin.(1), (1¹) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursurile, declarate de către Eduard Varzari, Roman Statnîi, Vitalie Gavriliță, Andrei Balan și Viorica Severin, se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

judecători

Iuliana Oprea

Maria Ghervas